

12. oktober 2016
J.nr. 16-1424882

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 704 af 21. september 2016 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Lidegaard (RV).

Karsten Lauritzen

/ Annemette Ottosen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 15. september 2016 fra Jørgen René Byrholt vedr. inddrivelse af visse offentlige udeståender, jf. SAU alm. del – bilag 283.

Svar

Henvendelsen fra Jørgen René Byrholt indeholder forslag om at overdrage inddrivelsen af visse offentlige gældsposter (fordringer), herunder kommunalt ejede forsyningsselskabers fordringer og fordringer mod skyldnere bosat i udlandet, til private aktører.

Min principielle holdning er, at jeg som udgangspunkt er positiv over for private aktørers tilbud om at overtage inddrivelsen af dele af de offentlige gældsposter.

SKAT har som oplyst i regeringens handleplan ”SKAT ud af krisen” fra september 2015 og investeringsplanen ”Et nyt skattevæsen” fra august 2016 aktuelt betydelige udfordringer med at få inddrevet den gæld, som borgere og virksomheder skylder til det offentlige, fordi det i efteråret 2015 var nødvendigt at stoppe al automatiseret inddrivelse via it-inddrivelsessystemet EFI. Grundige analyser viste, at der for en stor mængde gældsposter, og det gælder også de kravtyper, som Jørgen René Byrholt omtaler, er tvivl om gyldigheden, da de f.eks. ikke er registreret med korrekte data, så det ikke er muligt at se, om gældsposterne er forældede. Det betyder konkret, at disse gældsposter ikke lovligt kan inddrives, før der igen er skabt sikkerhed for, at de eksisterende gældsposter er gyldige.

Derfor er det heller ikke muligt uden videre at antage private inkassobureauer til at bistå med at få inddrevet gælden. Etablering af et samarbejde om udførelse af inddrivelsesopgaven med sådanne aktører vil være særdeles kompleks på nuværende tidspunkt, bl.a. fordi der er så store problemer med datakvaliteten af gældsposterne.

Herudover har de private aktører ikke de nødvendige systemer og værktøjer til at løse opgaven. F.eks. er to af de mest effektive inddrivelsesredskaber - modregning og lønindeholdelse - baseret på en omfattende it-understøttelse med integrationer mellem flere af SKATs systemer, og de kan derfor ikke gennemføres manuelt. Lønindeholdelse gennemføres således via SKATs forskudssystem ved at forhøje trækprocenten, som arbejdsgiverne indeholder skat af indkomsten med.

Mange skyldnere har lav indkomst, der medfører, at de lovgivningsmæssigt er beskyttet mod at få inddrevet deres restancer til det offentlige. Dette lavindkomstværn vil skulle respekteres og kunne håndteres af forsyningsselskaberne ved en opgaveovertagelse, ligesom hensynet til ensartet behandling og retssikkerhed for den enkelte skyldner skal opretholdes. Det kræver løbende systemovervågning af skyldnernes indkomst- og formueforhold og samlede gældsbillede.

Den gældende lovgivning forudsætter, at inddrivelsesopgaven varetages af staten. En uddelegering af inddrivelsesopgaven til private aktører vil derfor under alle omstændigheder forudsætte en lovændring. Det gælder også overdragelse til inddrivelse af de kommunalt ejede forsyningsselskabers gældsposter, idet jeg ikke er enig i Jørgen René Byrholt

vurdering af, at dette alene kræver en administrativ beslutning. Det fremgår udtrykkeligt af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige (§ 2, stk. 5 og 6), at disse forsyningsselskaber er omfattet af denne lov.

Endelig kan jeg bekræfte, at SKAT efter udløbet af rammeaftalens maksimale aftaleperiode den 30. november 2013 med Købmandsstandens Inkasso Service ikke har gennemført et fornyet udbud på den begrænsede opgave med inddrivelse, der omfatter fordringstyper og lande, for hvilke der ikke foreligger gensidige inddrivelsesaftaler eller konventioner m.v. Håndteringen af den omhandlede inddrivelsesopgave, som også kræver sikkerhed for gældsposternes gyldighed, vil blive prioriteret i forhold til den samlede genopretning af inddrivelsesområdet.